

PETR

A

PAPEŽSTVÍ

Římsko-katolická církev má zato, že její papežové zdědili křeslo a autoritu apoštola Petra. To, že je to velký omyl, je možné vidět na jednoduchém srovnání Petrova života a učení s životy a učením katolických papežů:

1. Neexistuje důkaz o tom, že byl Petr římským biskupem, a neexistuje v Novém zákoně důkaz o tom, že na římském společenství bylo něco zvláštního; ale papežové vládou v Římě, tvrdí, že Petr byl římským biskupem a tvrdí, že Řím je „matkou církve“. Petrovi první list byl napsán z Babylonu, ne z Říma, a tvrzení papežů, že Babylon označuje Řím, je pouhý dohad. Větší váhu má tvrzení Bible, že Petr nebyl pastýř ani biskup římský. Pavel psal v roce 58 A.D. církvi DO Říma, ale přestože jménem zmínil 27 lidí, nezmiňuje tu Petra. Kdyby byl Petr římským papežem, byla by to neodpuštělná urážka. Později píše Pavel Z Říma Gala anům, Efezanům, Filipanům, Kolosanům a Filemonovi, ale ani jednou se nezmiňuje, že je Petr v Římě. Ve 2.Timoteovi 4, 16 Pavel řekl, že se jej při jeho obhajobě nikdo nezastal a všichni jej opustili. Kde byl papež Petr? Není to tak, že Petr papež nebyl a nebyl ani římským biskupem?

2. Petr byl ženatý (Matouš 8, 14), ale papežové se ženit nesmějí.

3. Petr řekl, že Písmo svaté je vpravdě slovo Boží a že jen podle něj se máme řídit (2. Petrovi 1, 19-21), ale papežové říkají, že máme ctít jejich neinspirované tradice.

4. Petr varoval před falešnými učiteli, kteří budou na Božích lidech vydělávat (2.Petrovi 2, 1-3), ale papežové se nestyděli prodávat své mše a své modlitby a své odpustky.

5. Petr řekl, že křest je obraz, symbol, a že to není voda, co nás spasí, ale zmrtvýchvstání Ježíše Krista (1. Petrovi 3, 21), ale papežové říkají, že křest nám přináší spasení, a že to není pouze symbol.

6. Petr odmítl pocty (Sk. 10, 25-26), ale papežové přijímali pocty a poklony a polibky, které s uctíváním hraničí, a nechali se sebou jednat téměř jako s bohy.

7. Petr učil, že spasení můžeme dojít pouze skrze spravedlnost Ježíše Krista (2.Petrovi 1, 1), ale papežové tvrdí, že jsou ke spase nezbytné i jejich svátosti.

8. Petr učil proti vytváření hierarchie v církvi a varoval kazatele před tím, aby nebyli „páni nad těmi, kdo jsou jim svěřeni“ (I.Petrovi 5, 1-4), a Petr se nezmínil o žádném jiném církevním úřadě kromě úřadu starších; ale papežové zavedli systém panování Církve nad místními církvemi a přidali mnoho úřadů, které se v Novém zákoně nikdy nezmiňují.

9. Petr učil, že jediné kněžství, o kterém se mluví v Novém zákoně, je Kristovo velekněžství a všeobecné kněžství všech věřících (1.Petrovi 2, 9), ale papežové říkají, že jejich „církve“ má zvláštní kněžství, které bylo ustanoveno pro udělování svátostí.

10. Petr učil, že Ježíš Kristus je skála, na které stojí církev (1.Petrovi 2, 4-8), ale papežové říkají, že ta skála byl Petr.

11. Petr učil, že lidé se znovu narodí skrze Boží slovo (1.Petrovi 1, 23), ale papežové říkají, že všichni lidé se rodí znovu skrze křest.

12. Petr učil, že Kristus „trpěl jednou provždy za hříchy“ (1.Petrovi 3, 18) a že „na svém těle vzal naše hříchy na kříž“ (1.Petrovi 2, 24). Ale papežové říkají, že Kristus se stále znovu obětuje při každé mši, a že nestačí Ježíš Kristus a jeho kříž, ale že věřící potřebuje také římsko-katolickou církev a její svátosti a kněžství.

13. Petr učil, že věřící má neustálou naději, že na něj v nebi čeká dědictví, a že jej Boží moc střeží (1.Petrovi 1, 2-5). Ale papežové říkají, že věřící si nemůže být jist, že má v nebi svůj domov.

14. Petr učil, že věřící nemá zabíjet ani krást ani konat zlo ani se plést do cizích záležitostí (1.Petrovi 4, 15). Ale papežové všechno tohle dělali.